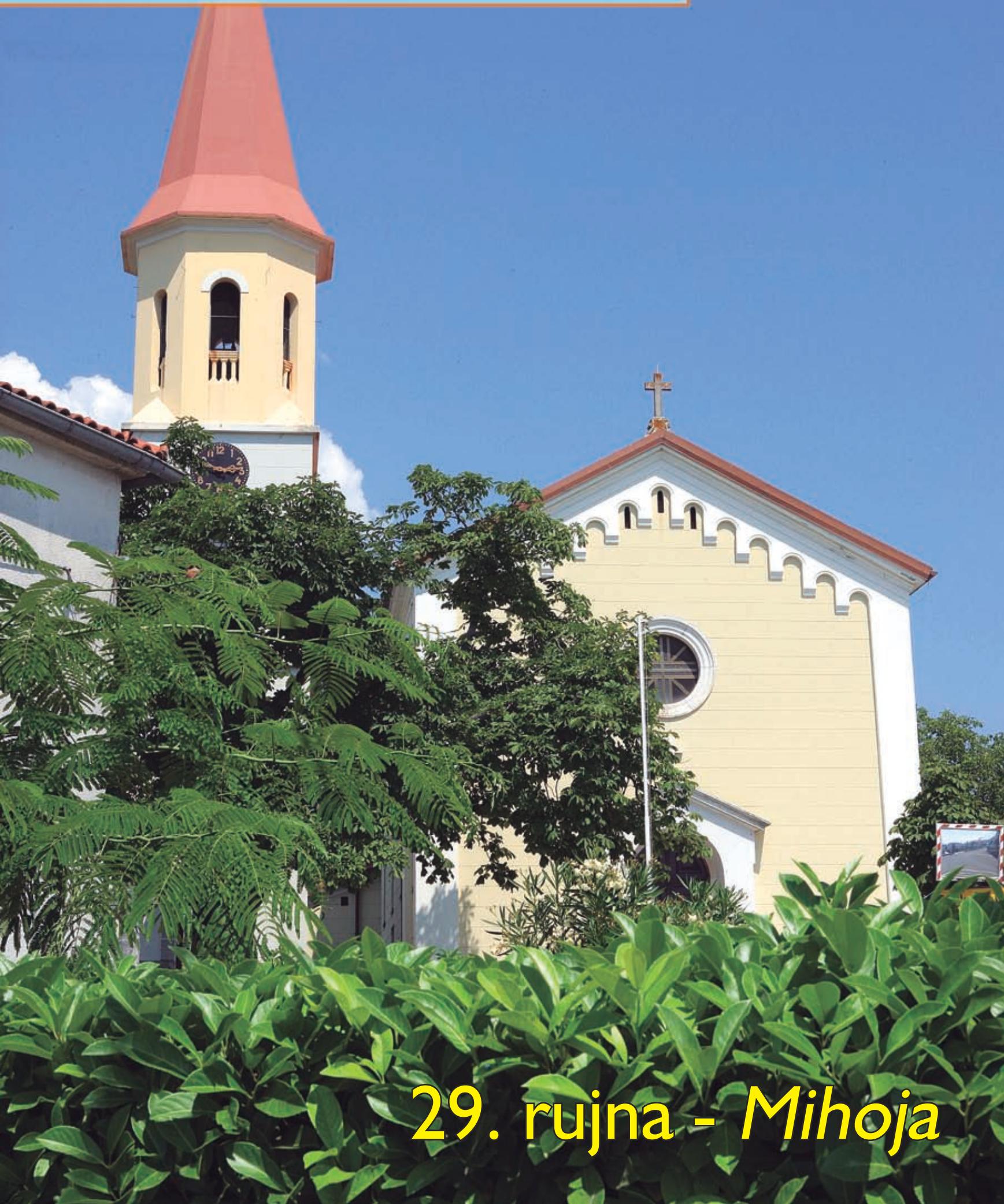

Naši zuoni

Glasilo Općine Malinska-Dubašnica
GODINA XI. Broj 43. Rujan 2008.

29. rujna - Mijoja

SADRŽAJ

UVODNIK

Na kraju turističke sezone 2

MIHOJA

Naše župne crkve 3

OPĆINA

Prvenstveno ćemo voditi računa o zajedničkom interesu 4

TURIZAM

Što mi želimo? 5

Najviše noćenja u privatnom smještaju 5

Ove godine manje primjedaba 6

Stare navike (ne) znamo promijeniti 6

Tko su vlasnici nekretnina uz cestu Barušići – Grad Krk? 6

TURISTIČKA BAŠTINA

Kuntenti s onime što ostavljamo budućim naraštajima 7

NAŠ GOST DOMAĆI ČOVIK

I ovu ču župu nositi u svom srcu 8

NAJAVLJUJEMO

Međunarodni znanstveni skup o životu i djelu akademika

Branka Fučića 10

Perica Dujmović – dobitnik književne nagrade za mlade pjesnike „Zdravko Pucak“ 10

ŠKOLA

256 učenika u 15 razrednih odjela 11

U očekivanju dvorane 11

VIJESTI

Uspješna likovna sezona 12

Josef Steidle vjeran Portu 41 godinu 12

Čestitke gđi Ute Geier iz Njemačke 12

Susret bivših osnovnoškolaca 13

Večer klapske pjesme 13

Posjetio nas je crkveni zbor iz Murske Sobote 13

Obnovljene školske uspomene 13

SJEĆANJA

Mate Radić Katin 14

SPORT

Zdenko Cerović – najbolje plasirani Malinskar 15

Vjenčani, umrli i rođeni 15

Iduće godine – Malinska domaćin Europskog

prvenstva u gađanju samostrelom 16

Krstinić, Pavletić i Dorčić na Svjetskom prvenstvu 16

Dobar ulov uz prijateljsko druženje 17

Šahovski dvoboј nogometnih legendi 17

Sedam medalja za šest mlađih Malinskara 18

Četiri uzjpešne godine jedrenja 18

Predrag Znaor – „Zasluzni športski djelatnik otoka Krka“ ... 19

Zvonimir Gribl probjednik US Opena na Floridi 19

MALINSKA U VREMENPOLOVU RAZGLEDNICA (14) .. 20

Naslovnica: Župna crkva sv. Mihovila u Sv. Vidu. Snimio Sanjin ILIĆ.

Na kraju turističke sezone

Za koji dan, točnije 29. rujna, proslavit ćemo sv. Mihovila Zarkandjela, zaštitnika župe sv. Vid. Blagdan je to Mijo. U povodu toga za ovaj broj lista napisao je uvodnik dr. sc. Jerko Valković, rado se odazvavši zamolbi Uredništva da daje svoj prilog.

Istodobno, objavljujemo i razgovor s vlč. Petrom Kosićem koji napušta župu sv. Vid. U poduzeću razgovoru iznijedje zapažanja o svojem višegodišnjem životu u Svetom Vidu i zasigurno je da će župljani Sv. Vida rado pročitati što je rekao vlč. Kosić.

Kako je Mijo „pred vratima“, istodobno je to i znak da smo se oprostili od ovogodišnjih ljetnih vrućina, da će se kupati još koji dan samo oni najhrabriji. Prigoda je to da se analiziraju ljetni turistički rezultati. Učinili smo to i u ovom broju u nekoliko tekstova u kojima nas autori s raznih aspekata vraćaju mjesec – dva unatrag analizirajući proteklo turističko razdoblje.

Početak je i nove školske godine, tijekom koje će Osnovnu školu Dubašnica polaziti ukupno 256 učenika u 15 razrednih odjeljenja. Od sviju njih objavljujemo dvije fotografije najmlađih – prvašića, što će zasigurno njih veseliti, ali i njihove roditelje, bake...

Uz brojne vijesti izdvojio bih onu kojom najavljujemo da će se u Malinskoj 30. i 31. siječnja, te 1. veljače iduće godine održati međunarodni skup o životu i djelu Branka Fučića (1920 – 1999), u povodu 10. obljetnice njegove smrti. Pokrovitelj skupa bit će Općina Malinska-Dubašnica.

I na kraju, vratimo se ukratko u našu sadašnjost. Jesen je vrijeme kada se spominju berba i kolinje. Tu sigurno nismo zadovoljni s aktivnošću osim u djelu maslinarstva. Stoga maslinarima želim dobru berbu i još bolje ulje..., vinarima i podrumarima dobro vino.

Svima čestitam blagdan sv. Mihovila koji se na području Općine svečano slavi. Ujedno koristim prigodu da u ime svih stanovnika zahvalim našim dosadašnjim župnim pastirima koji temeljem biskupove odluke preuzimaju nove obvezne, a novoimenovanim u našoj župi izražavam dobrodošlicu sa željom da nas vode putem vjere.

Glavni urednik

Naši zvoni mogu se preuzeti i na web stranicama Općine: www.malinska.hr

Uz 29. rujna - Mihoju

Naše župne crkve

Piše dr. sc. Jerko VALKOVIĆ

Svaki čovjek u životu može sukladati na određene datume koji su za njega od posebne važnosti, a sjećanje na njih pobuđuje različite osjećaje. Ponekad su to bili trenuci koji su se dogodili „iznenada“ bez posebne pripreme a nekada se radi događajima na koje smo se spremali kroz duže vrijeme jer smo osjećali da je priprema veoma važna. Takvi događaji nisu izdvojeni iz redovitoga životnog hoda već, poput različitih vlakana spojenih u jednom čvoru, oni sjedinjuju sva streljenja, nade, očekivanja te istodobno postaju ishodište za daljnji hod jer usmjeravaju naš životni tijek. Teško je prikazati ili razumjeti nečiji životni put ako bi iz vida ispuštali te trenutke i takva iskustva. Zasigurno bi takva biografija bila okrnjena, necjelovita, zapravo neistinita.

Kada je pak riječ o identitetu, čovjek ga nikada ne gradi bez usmjerenoosti na druge. Nisu li sva čovjekova djelovanja, od prvih trenutaka kada ugleda svjetlo ovoga svijeta, na najrazličitije načine povezana s drugima. Neprestanim komuniciranjem osoba se oblikuje te nije moguće zamisliti ljudski život bez te usmjerenoosti na druge. Nije li, uostalom, svatko od nas član jedne šire društvene zajednice unutar koje rastemo, koju izgrađujemo i koja nas definira te je ona veoma važna za našu osobnost.

Ono na što bi u ovoj prirodi htjeli skrenuti pozornost, a možda je zbog svoje „redovitosti“ i uobičajenosti manje zamjetljivo, jest uloga i važnost nekih mesta i prostora uz koje smo rasli i za nas puno znače. Dovoljno je u tom obliku spomenuti rodnu kuću, rodno mjesto ili rodni kraj. Možda najrječitije o njihovoj važnosti

progovara činjenica da se na ta mjesta rado navraća i nakon više godina ili čak desetljeća i da ova mjesta uvijek „govore“. Rječiti su svjedoci oni koji su živjeli daleko od takvih mjesta. Za njih rodna kuća nije „samo“ kuća i njihovo mjesto, nije samo mjesto, već ono za njih znači puno više. To su mjesta koje bude (davne) uspomene i sjećanja, oživljavaju događaje i osobe, jednostavno bude život. Ta su mjesta neraskidljivo ucjepljenja u biće, u bit, te su postali sastavni dio našega „identiteta“.

Crkva kao prostor okupljanja

Između brojnih zdanja koje „ponesemo“ sa sobom u život, za čovjeka našega kraja, istaknuto mjesto ima župna crkva. To posebno želimo istaknuti upravo u ove dane kada župa Sv. Vid slavi svoj blagdan, sv. Mihovila – Mihoju. Naime, župna crkva nije samo jedna od zgrada, već njezino značenje trebamo promatrati pod različitim oblicima. Ponajprije, svaki je vjernik, svaki krštenik, nevidljivom vezom povezan sa svojom župnom crkvom u koju su ga, u najviše slučajeva kao malo dijete, donijeli njezini roditelji i kumovi. Upravo tu, u sakramantu krštenja, postao je sakramentalno povezan s Bogom, ali i župnom zajednicom. Podsjećamo samo na brojna euharistijska slavlja, slavljenja sakramenta krizme, ženidbe..., sve to što ostaje duboko utisnuto u memoriju svakoga pojedinca.

Župna je crkva (sa svime onime što se u njoj odvijalo) kroz stoljeća formirala i identitet našega mesta. Bez nje nije moguće govoriti o društvenom identitetu. To se osjeća i

u Sv. Vidu. Već i sam položaj koji župna crkva zauzima u našim mjestima govori o njezinom značenju, a naši su stari o tome znali voditi brigu. Crkva naime, nije građena negdje „na periferiji“ već na mjestu gdje se odvijao društveni život, odnosno sve ono što je važno za život određenoga mesta.

U našim se crkvama, iz nedjelje u nedjelju, u redovitim okupljanjima slavila misa, molilo se i slušala Riječ Božja. To su ujedno bili trenuci kada su se vjernici međusobno susretali. S pravom se možemo zapitati - koja je to „institucija“ ili koja organizacija, redovito (a ne samo prigodno!), kroz stoljeća okupljala i nastojala oko napretka i rasta određene (župne) zajednice. Koliki je doprinos, gledajući samo kroz prizmu takvih susreta u župnim crkvama, Crkva pružila rastu u vjerničkoj i ljudskoj zrelosti, u oblikovanju mentaliteta, duha naroda i zapravo cijelokupne kulture. Ne govori li nam i činjenica da su ratovima, kada se želio uništiti ili obesčijeniti identitet pojedinog naroda, upravo župne crkve bile veoma česte mete ratnih (razornih) djelovanja?

Vjerujem da bi trebalo puno više posvjećivati značenje redovitih susreta jer je to velika prilika za Crkvu i njezino djelovanje i danas. Biti u stalnom, neposrednom (ne samo virtualnom) dodiru s ljudima! To je onaj medij koji bi mnoge medijske kuće veoma rado htjеле imati! Naravno, kao vjernici trebamo sebi postaviti pitanje: Koliko uspješno i dovoljno tu mogućnost koristimo?

Crkva (velikim slovom) ipak, ostaje uvijek misterij jer u sebi sjedinjuje i božanski i ljudski element. Ona je uvijek

sveta, ali isto tako ona je uvijek potrebna Božjega milosnog djelovanja. Zato svako misno slavlje započinje pozivom na priznanje i kajanje. Isto tako i sami službenici Crkve „obični“ su ljudi, oni koji se od ljudi uzimaju i za ljude postavljaju. A sama je Crkva sakrament jer je mjesto susreta Boga i čovjeka, čovjeka i Boga.

Zahvalnost i poštovanje

Možda je dobro, od vremena do vremena, ukazati na važnost i značenje župne crkve. Vjerujem da je nemali broj posjetitelja naših krajeva mogao vidjeti kako su župne crkve i u Dubašnici i u Svetom Vidu kroz proteklo vrijeme, svaka na svoj način, obnovljene i uređene. Mnogi u tome prepoznaju mar i zauzetost vjernika kako bi njihove crkve bile lijep i ugodan prostor za okupljanje odnosno liturgiju. Neki će u tome vidjeti osjećaj zahvalnosti i poštovanja prema župnoj crkvi koja je, možda već u davnim godinama djetinjstva, postala sastavni dio vjernikove memorije.

Ono što povezuje sve one koji su se uključili u obnovu, odnosno uređenje spomenutih crkava, bilo da je riječ o pojedincima-osobama, ili pak institucijama, vjerujem da je živi osjećaj da je župna crkva naša crkva! I kao što mi puno toga baštinimo od naših starih, i sami se osjećamo pozvanima da se i mi uključimo, da dajemo svoj doprinos i ostavimo trag u „povjesnom hodu“ naše župne crkve. Imajući u vidu ostvarenje onog krajnjeg cilja – da C(c)rkva bude mjesto rasta u vjeri kroz susret čovjeka i Boga.

U pripremi je nova izmjena i dopuna Prostornog plana Općine Malinska-Dubašnica

Prvenstveno ćemo voditi računa o zajedničkom interesu

Piše: Anton SPICIJARIĆ, načelnik Općine

Bliži se jesen, a to znači da je vrijeme za prvo zbrajanje rezultata onoga od čega pretežito živimo. Turizam je grana od koje direktno ili manji dio pučanstva indirektno živi i sebi stvara uvjete razvoja i napretka. Sigurno treba spomenuti da turizam nekim znači opstanak ili izvor dodatnih prihoda uz malu mirovinu. Svjesni smo rasta troškova života od osnovnih namirnica do energenata i komunalija. Stoga, zbrajajući rezultate najbolje sezone od samostalnosti do danas možemo biti zadovoljni, ali i te kako oprezni. Iz njih se daje iščitati i onaj dio s kojim nismo previše sretni, a to je struktura, potrošnja, predse zona – posezona... U svemu tome moramo biti svjesni i jednog općeg stanja u našem okruženju i realnog pada mogućnosti potrošnje dijela naših gostiju. Puno puta se kaže: „A što im nudimo“? Tu moramo svi zajedno shvatiti da ćemo za iste ili manje novce morati ponuditi više, jer konkurenca je nemilosrdna.

Nastavak radova na vodoopskrbi, rekonstrukciji cesta...

Početak jeseni je i znak za početak pripreme za iduću sezonu, a u Općini to znači nastavak radova na vodoopskrbi i odvodnji, rekonstrukcija cesta, parkirališta i nogostupa, sanacija obalnih putova i plaže te proširenja javne rasvjete. Vrlo je blizu otvaranje školske sportske dvorane i početak radova na obilaznici Sv. Vida. U svemu tome moramo se prisjetiti i poteškoća prilikom

izvođenja nekih investicija u prošlom vremenu gdje su planirani rokovi završetka radova „debelo“ probijani. Tu možemo jednim djelom kritizirati javna poduzeća, a posebno privatizirana poduzeća poput telekomunikacija, čije dugoročno planiranje u razvoju mreže distribucije praktički ne postoji pa u „hodu“ rješavaju od slučaja do slučaja. Time bitno remete naše želje da u jednom paketu radova riješimo kompletну rekonstrukciju određenih zona. Tu sigurno očekujemo najavljeni zakonsko rješenje da sve infrastrukturne mreže postanu općinske u čemu su i do sada građani i Općina ulagali značajna sredstva. Time bi se planiranje i radovi koordinirali iz jednog mjesta, a koncesije postale izvor prihoda za budućnost.

O čemu god govorimo stalno se direktno ili podsjećno spominje riječ „planiranje“ i to kratkoročno, ali posebno značenje treba dati dugoročnom. Jesen nam donosi i novu izmjenu i dopunu Prostornog plana Općine.

Što donosi Plan?

Na novoj katastarskoj podlozi jasno definirana građevinska područja

sursa, šumskih i posebno vrijednih poljoprivrednih površina.

Ulagati u kapacitete predškolske ustanove

Nadamo se da je ovaj prijedlog Plana dao odgovor na dobar dio do sada nedovoljno definiranih stvari, a i proizvod je jednim djelom novih zakonskih rješenja te glasa naših ljudi. Nažalost, tu treba utvrditi da prvi dani javnog izlaganja pokazuju kako se privatne interese nastoje gurati ispred općih, da se nema dovoljno odgovornoštiti prema razvoju i budućnosti. Unaprijed mogu reći da ćemo prvenstveno voditi računa o zajedničkom interesu uvažavajući dijelom i pojedinačne s obzirom na stvarno stanje u prostoru. Svjesni smo u tome kolika je naša odgovornost, a koliko je plan plod novih donesenih zakonskih rješenja, ili onih što su u pripremi za skoru budućnost.

Raduje nas još jedna tema koja se pojavila u posljednje vrijeme, a to je povećani interes i potreba za većim kapacitetom dječjeg vrtića, a i gradnje jaslica. Djelomično je to razlog povećanog broja novorođene djece te povećanja zapošljavanja i otvaranja radnih mjesti. Raduje nas i jedno i drugo i nadamo se da ćemo kroz Poglavarstvo i Vijeće uskoro rješiti i tu potrebu. Svjesni smo potrebe ulaganja u gradnju kapaciteta predškolske ustanove, u skladu s današnjim standardima, jer postojeći vrtić s okolišem ima ograničenja. To će sigurno biti i jedan od prioriteta nakon doštenja plana.

Anton SPICIJARIĆ: Početak jeseni u našoj Općini znači nastavak radova na vodoopskrbi i odvodnji, rekonstrukciji cesta...

- ☞ uređen i sveden u zakonske okvire odnos izgrađenih i neizgrađenih dijelova Općine
- ☞ revidirane infrastrukturne koridore i posebno cesta županijskog značenja
- ☞ definirane namjene i razvrstavanje luka i lučica
- ☞ uvjete i smjernice za gospodarski razvoj unutar zona stanovanja, turizma i poslovnih zona
- ☞ uvjete za izradu planova nižeg reda, rekonstrukciju objekata i direktnu provedbu plama
- ☞ uvjete za gradnju objekata od općeg društvenog značenja za stanovništvo otoka i općine sa smjernicama prema zaštiti okoliša, očuvanja rodnih re-

Turistička ponuda

Što mi želimo

Turistička zajednica općine Malinska tijekom ove turističke sezone ostvarivala je svoje aktivnosti prema začrtanom planu. U pripremi za sezonu nastupalo se na brojnim sajmovima, odradile su se aktivnosti oko uređenja prostora u suradnji s komunalnim društvom Dubašnica, a s Općinom Malinska-Dubašnica provedene su brojne manifestacije. Ono o čemu je potrebno pisati, jest ponuda koja se pruža posjetiteljima Malinske. Jer, često možemo čuti kako ponuda u Malinskoj nije na zadovoljavajućoj razini, te kako gost u Malinskoj nema što raditi, vidjeti, doživjeti!

Ne može svako mjesto na otoku Krku imati „sve“

U nekim segmentima to je i istina, ali u nekim, ja bih rekao, radi se o nezainteresiranosti naših turističkih dječatnika da predstave Malinsku u najboljem svjetlu. Također, slabo poznавanje prilika i loše educirani kadar utječu na negativno stvaranje slike o nekom mjestu. Nije nam, npr. valjda, u interesu odbiti gosta odgovorom „Ne znam što biste vi danas mogli raditi!“, „U Malinskoj nema puno toga za vidjeti!“ i slično.

Ono što nema u Malinskoj ima u nekom drugom mjestu na otoku Krku, i obrnuto.

Stoga, postanimo svjesni te činjenice i odlučimo se kojim smjerom krenuti. Ne može svako mjesto na otoku Krku imati „sve“. Pogledajmo primjere nekih mediteranskih destinacija, odnosno otoka veličine Krka, gdje su mesta međusobno udaljena 5 do 10 kilometara, i imaju različite pristup turizmu, odnosno zajedničku razvojnu strategiju. Jedno je od njih npr. elitno turističko središte, drugo je namijenjeno za mlade, a treće za obitelji, itd...

Npr. s povijesnog aspekta gledano, mi nismo Dubrovnik, Zadar ili Krk. Međutim, župna crkva koja ima izvrsnu 150 godišnju priču, zatim samostan sv. Marije Magdalene i etnomuzej, te Fumak i Cickino, trebali bi biti vrlo vrijedni u našoj turističkoj ponudi. Ako ne želimo ove vrednote isticati, onda uistinu nemamo što povjesno pokazati gostu.

Ponuda sportsko rekreacijskih sadržaja je dobrim djelom ograničena. Vrlo mali broj teniskih terena, pomanjkanje ronilačkog centra, aquagana i slično, utječu na nezadovoljstvo gosta. No, istodobno mora se istaknuti kako je potkraj sezone otvoreno igralište za odbojku na pijesku gdje su se uz mogućnosti svakodnevnog iznajmljivanja terena do pola noći, održavali i turniri za koje je postojao vrlo veliki interes.

Osvrt na proteklu turističku sezonu

Najviše noćenja u privatnom smještaju

Na kraju ove turističke sezone osvrnut ćemo se samo ukratko na proteklo razdoblje. Od siječnja do kraja kolovoza na području Općine Malinska-Dubašnica ostvario se u odnosu na proteklu godinu manji broj dolazaka gostiju, te nešto veći broj noćenja. Naime, ostvaren je 57.261 dolazak ili 3 posto manje, i 268.650 noćenja, odnosno 0,5% više u odnosu na isto razdoblje 2007. godine iz čega je vidljivo kako se boravak gosta u našem

Uz to, Malinska je jedna od rijetkih destinacija koja je u svojoj ponudi imala mogućnosti najma quadova, danas vrlo atraktivnih i privlačnih prijevoznih sredstava. Također, mogućnost učenja jedreњa u školi koju su organizirali Općina Malinska-Dubašnica i Jadriličarski klub Malinska, rijetkost je u ponudama turističkih odredišta. A svakako treba pohvaliti i ponudu koju pružaju brodari, te mogućnosti najma malih brodica i kajaka.

Što mi želimo?

Ono što će sigurno obilježiti nadolazeće razdoblje u ponudi je dovršetak sportske dvorane. Sve su to pozitivni elementi koje treba isticati kako bi se Malinska što bolje prodala kao turistički proizvod.

Noćni život Malinske sigurno je najkvalitetniji na otoku Krku, a možemo reći i u Primorsko-goranskoj županiji. Glazbeni program koji pruža disco club Crossroad nadilazi hrvatske standarde, a ambi-

gent cluba Boa privlači brojne posjetitelje.

Međutim, i tu se javljaju problemi. Buka nije saveznik vlasnicima ovih lokalja. Stoga, vratimo se na početak teksta

Odbojka na pijesku, ovogodišnja je malinska turistička atrakcija

i vidjet ćemo gdje leži glavni problem. Opet je u nama i činjenici što mi želimo!

Iako bismo ovako mogli nabrajati u nedogled, mora se zaključiti kako brojnih ponuda ima u Malinskoj, ali isto tako da bi ih trebalo i poboljšati. Rješenja problema vidim u organiziranju komisija (hoteli, ugostitelji, iznajmljivači, agencije,...) koje će zajednički utvrditi mogućnost proširenja turističke ponude, odnosno usmjerjenja turizma ovog područja, a prijedloge će proslijediti Općini i Turističkoj zajednici kako bi se našle mogućnosti investiranja u te projekte.

Nediljko VUČETIĆ

kraju produžio. Već tradicionalno, najviše je posjetitelja bilo iz Njemačke, zatim iz Italije, Slovenije, Austrije i Mađarske. Ukupno gledajući, strani su gosti ostvarili manji broj dolazaka, dok su noćenja na prošlogodišnjoj razini. Što se tiče domaćih gostiju, u dolascima i noćenjima ostvarili su pozitivne rezultate u odnosu na 2007. godinu.

Analizirajući turistički promet po kapacitetima, najviše je noćenja ostvareno u privatnom smještaju, koji je i u odnosu na prethodnu godinu zabilježio porast od gotovo dva posto. Udjel privatnog smještaja u ukupnim noćenjima je 70 posto. Hotelski kapaciteti bili su nešto manje popunjeni, a njihov udjel u ukupnim noćenjima iznosi 22 posto. Preostala noćenja ostvarena su u kampu i u odmaralištima.

Nediljko VUČETIĆ

Knjiga žalbe TZO Malinska

Ove godine manje primjedaba

Tijekom ove sezone u Ured Turističke zajednice općine Malinska zaprimljene su svega dvije pritužbe koje su ubilježene u Knjigu žalbe. Na žalost, obje se odnose na kvalitetu privatnog smještaja.

Privatni smještaj vrlo je osjetljiv segment turističke ponude, a konkurenca iznimno velika. Postoje pojedinačni slučajevi kada se gost razočara privatnim smještajem. Gostoljubivost je sigurno jedan od glavnih elemenata temeljem kojeg će se gost ponovno vratiti u isti smještaj. Podjednako bitno je i održavanje, odnosno kvaliteta smještaja. Na žalost, postoje u našoj Općini objekti u koje se nije ulagalo više godina, pa čak ni oni najosnovniji zahvati. Zato je i ponuda u privatnom smještaju vrlo raznolika.

Današnji gost je vrlo izbirljiv i osjetljiv, te se u naše mjesto neće vratiti ukoliko nije zadovoljen barem jednim od spomenutih čimbenika. Prošla su vremena kada su se tražile postelje više i kada se moglo iznajmljivati konobe i kojekakve šupe.

Iz godine u godinu popunjenošć privatnog smještaja raste. Korist iz toga imat će i već imaju oni iznajmljivači koji su se u potpunosti posvetili gostu. Svojim odnosom i brigom prema gostu, te održavanju kvalitete, iznajmljivači utječu na odluku posjetitelja o povratku u odredište, te time pridonose stvaranju turističkog proizvoda naše Općine.

N. VUČETIĆ

Na kraju sezone

Stare navike (ne) znamo promijeniti

Kraj turističke godine prate razne statistike i zaključci; tako i mi utvrđujemo što je dobro učinjeno, što nismo uspjeli, nismo stigli, ili smo pak previdjeli. Učitelja (dobronamjernih) nikad dosta, koji poručuju: ovo bi trebalo ovako ili onako. Svi uviđamo probleme kojih u turističkoj sezoni sigurno nije malo.

Problemi se pojavljuju već početkom sezone prigodom raspisivanja sezonskih radnih mjeseta za komunalne djelatnike, čistače plaže i slično. Naši su Zavodi za zapošljavanje prepuni nezaposlenih ljudi, ali kada se traže i raspisuju natječaji za komunalne djelatnike nigdje nikog „ni blizu“, a sezonski rad traje punih pet mjeseci. Teško je govoriti o sezoni, pogotovo o njezinoj špici, kad ni sami ne znamo koliki broj ljudi ovdje živi ili ljetuje. Počinju se stvarati velike gužve i gubiti nadzor nad prometom, bukom, smećem i svim segmentima funkcioniranja, pogotovo u vrhu sezone od 20. srpnja do 20. kolovoza. Iz godine u godinu u pravilu se ponavljaju ponašanja o kojima se je mnogo puta javno govorilo ili pisalo. O svim tim dobromanjernim pokušajima puno se govori, a malo postiže jer zakazuje društvo u cjelini. Devastaciju mjeseta kao da i ne primjećujemo. Stare navike kao da ne znamo ili ne želimo promijeniti. Kada bi se samo razmišljalo, koliko vremena i truda velikog broja ljudi treba u ranim jutarnjim satima i znoja na ljetnim temperaturama da bi se donekle vratilo mjesto u nekakvo zadovoljavajuće stanje, a da nas ne bude sramota njegovog izgleda?

Primjedaba ima i negativnih, ali i pozitivnih. Ne smijemo neke činjenice ni ispustiti iz vida, iako nam stalno nameću mišljenje o tome kako smo skupo odredište. Međutim, u Malinskoj se još uvijek nađe dovoljno mjeseta za besplatno parkiranje, ulazak na plažu i tuširanje se ne plaća, WC-i javni, ovakvi kakvi jesu, ne koštaju ništa, i takvih bih mogao nabrajati podosta primjera.

Ne treba sve ni gledati tako crno. Malinska će i ove godine imati zavidnu turističku sezonu, ja vjerujem u našu turističku budućnost, a nama se valja pripremiti za veliki jubilej – stotinu godina organiziranog turizma u Malinskoj, što će se obilježiti iduće godine.

Ivan PETRŠORIĆ

Nastavlja se rekonstrukcija dijela „Krčke magistrale“

Tko su vlasnici nekretnina uz cestu Barušići – Grad Krk?

Počela je dugo očekivana rekonstrukcija „Krčke magistrale“ – državne ceste D-102, od Barušići (skretanje za Valbisku) do novosagrađene obilaznice Grada Krka, u dužini od šest kilometara. Prethodna dionica ove ceste, od Njivica do skretanja za Valbisku, završena je uoči turističke sezone

Zbog činjenice da je na nekretninama koje se nalaze uz postojeću cestu, i koje jednim svojim dijelom ulaze u zonu zahvata njezine rekonstrukcije, zemljišno-knjižno stanje neuredno i u dosta slučajeva ne odgovara stvarnom stanju, potrebno je kontaktirati sve upisane zemljišno-knjižne vlasnike i posjednike nekretnina kako bi se utvrdilo stvarne vlasnike tih nekretnina. Cjelokupni postupak imovinsko-pravne pripreme na ovim nekretninama Hrvatske ceste d.o.o. povjerile su Odvjetničkom društvu Vodopija & Matić jtd.iz Rijeke.

Stoga se obavještavaju ovim putem vlasnici zemljišta na trasi ceste da će ih kontaktirati odvjetnička kuća te ih molimo da se odazovu pozivu kako bi se što brže realizirao ovaj projekt.

Ujedno prenosimo molbu Hrvatskih cesta d.o.o. za strpljenje i razumijevanje što ova imovinska priprema i pozivanje vlasnika zemljišta počinje dosta kasno i gotovo usporedno s početkom radova, što je posljedica dugotrajnih postupaka i pribave dokumentacije (urbanistički postupci, natječaji, projektiranje, geodetski elaborati, procjena vrijednosti zemljišta, analiza vlasničkopopravnih odnosa na nekretninama). Ovom prigodom možemo samo obećati da će se u što krajem vremenu nastojati pozvati sve vlasnike radi sklapanja ugovora te će svima koji potpišu ugovore biti isplaćena naknada za vrijednost zemljišta. Zato, još jednom molimo za razumijevanje, ukoliko građevinari uđu u posjed vašeg zemljišta prije sklapanja ugovora i isplate naknade za zemljište.

Za sve informacije molimo da se obratite:

Danijel Jurić – 091/302 19 97 (Odvjetničko društvo Vodopija & Matić jtd.)

ili

Renato Žic – 051/750-504 (Općina Malinska-Dubašnica)

Općina Malinska-Dubašnica

Muzej u Portu

Kuntenti s onime što ostavljamo budućim naraštajima

Piše: Petrica TURČIĆ

Sto je to, što nas najučinkovitije privlači nekom čovjeku? Isto ono što nas privlači u neku zemlju ili neki grad. Identitet. Onaj skup vrlo različitih osobina i njihovih odnosa, međusobno i prema van, koji taj identitet razlikuje od svih ostalih. Među ostalim, i muzeji su često „zaduzeni“ za uspostavu jasnog odnosa prema identitetu mjesta.

Samostan i crkva svete Marije Magdalene u Portu jedni su od čimbenika koji daju osobnost našem kraju. Oplemenjeni molitvom, pjesmom, zvucima glazbe, svjedocima prošlosti. Svi koji žele pronaći mir, dobit će duhovnu snagu prikupljenu dobrim željama ljudi koji su bili u prolazu i koji su ostavili blagoslov ljudima koji će tek doći. Dolaskom ljeta Muzej je, kao sastavni dio samostana franjevaca trećoredaca u Portu, i ove godine otvorio svoja vrata. Osim što

daje svjedočanstvo jedne povijesti, sa zanimanjem prima i prati svakog namjernika. Ovaj je tekst stoga nastao, prije svega, kao zahvala ljudima koji su u Muzeju ostavili znak svoje prisutnosti, podijelili s nama svoj pronađeni mir, svoju oduševljenost, svoju molitvu, što su pomogli oblikovati osobitost ovog mjesto. Različiti jezici, različiti narodi, a jedna poruka razumljiva svima. Kroz knjigu Spomenicu stižu pozdravi iz Austrije, Giorgie, Švicarske, Svetog Filipa i Jakova, Ravene, Poljske, BiH, Slovačke, Međimurja, Slovenije, Francuske, San Francisca, Budimpešte, Muenchena, New Yorka, Argentine, Toronta, Sicilije, Mexica, Španjolske, Belišća, Japana, Rijeke, Zambije, Engleske, Rumunjske, Chicaga, Texasa, Aucklanda, od naših mještana iz Dubašnice... Dojmone koje ljudi odnose sa sobom obogaćuju one koji dolaze. Možda je dovoljno izdvojiti par razmišljanja:

...Proveli smo sat vremena u Samostanu što nas je približilo nešto bliže nebu...

...Božja providnost mnogo toga čini. U nutrini duše. Ovdje se vide samo isječci mnogih života. Čovjek počinje razmišljati odakle smo i kuda idemo. U tisini samostana nalazimo svoj mir i krećemo dalje. Zahvalujemo na tome....

...Na krilima glazbe razgledavajući Muzej spoznala sam

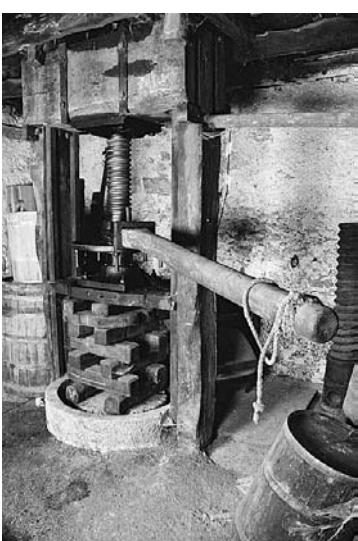
Muzej u Portu privlačna je oaza namjernika koji istodobno traži zapise o našoj prošlosti, ali i duhovni mir.

Snimio Zlatko BABIĆ

ljepotu i vrijednost ovoga predivnog mesta...

A, godine 1980, na početku zapisa muzejske Spomenice, stoji zapisano samo: *Kuntenat!* Nadam se da ćemo i mi biti kuntenti onime što ćemo ostaviti budućim naraštajima. Jer, ne proizlazi bogatstvo iz novčane vrijednosti starih predmeta, bogatstvo proizlazi iz priče predmeta o životu ljudi. O njihovim nadanjima, vese-

ljima, teškoćama i žalostima. Muzej nije samo mjesto gdje se proučava povijest i gdje su izloženi predmeti koji su u toj prošlosti postojali. Muzej nije samo dokument onoga što je nestalo. Muzej je formula učenja snošljivosti na onome što je u prošlosti bilo, na onome kako živimo danas, i na tome kako ćemo se mi odnositi prema svojoj baštini već od sutra.

Vlč. Petar KOSIĆ

I ovu župu nositi u svom srcu

Razgovarao Anton ŽGOMBIĆ

Nakon osam godina djelovanja u župi Sv. Vid, vlč. Petar Kosić oprostio se od svojih župljana. Bio je to povod za razgovor koji objavljujemo uz želju da i nadalje vlč. Kosić uspješno nastavi svojim pastoralnim radom i u biskupijskom Caritasu.

Koliko ste godina djelovali u župi sv. Mihovila arkandela u Sv. Vidu? Opišite svoj rad u Sv. Vidu. Koja je posebnost rada upravo u ovoj župi?

⊗ Moj boravak u župi Sv. Vid ima zapravo dvije etape. Prvi sam put boravio ovdje od 1984. do 1987. godine, bilo je to vrijeme mojega oporavka nakon transplantacije bubrega. Kroz to razdoblje od tri godine tadašnji moj biskup Karlo nije mi dao neko posebno zaduženje (Dekret) već mi je samo prije polaska u Sv. Vid usmeno rekao: "Do daljnog stanovat ćeš u župnom stanu sa župnikom Antonom Bozanićem i pastoralno ćeš mu pomagati koliko budeš mogao. Tamo su i č.s. Sv. Križa koje će ti rado pomoći u tvojim potrebama".

U početku sam ovdje kroz tjedan samo misio, a nedjeljom koncelebrirao sa župnikom. Kasnije sam povremeno držao vjerouauk djeci, ispovijedao, pohađao bolesnike po kućama, osobito svakog prvog petka u mjesecu, i dijelio im sv. sakramente (ispovijed, bolesničko pomazanje, pričest). Međutim, kad se je moje zdravlje znatnije poboljšalo, uzimao

sam obvezu slaviti nedjeljnu misu: nekada u Rasopasnom, nekada u Njivicama, a nekada u Gabonjinu. Nakon navršene tri godine boravka u Sv. Vidu moj mi je Ordinarij, dakako u dogovoru sa mnom, izdao Dekret prema kojem sam dobio na upravu župu Kornić, a uz to

je moja druga etapa boravka u Sv. Vidu. Preuzeo sam župničku službu (služenje misa, vjerouauk, dijeljenje sakramenata, vođenje sprovoda...) i sve ostalo što ide uz jedan redoviti pastoralni rad u jednoj župi. Neki posebnosti u pastoralnom radu ovdje za mojega župnikovanja uglavnom nije bilo, osim onih uhođanih. Razlozi su tome višestruki: malobrojnost župljana, djece i mladih ... Iz tog razloga, o. biskup me je imenovao i ravnateljem Biskupijskog Caritasa, u čijoj sam službi još i sada. Nažlost, početkom mjeseca veljače 2005. moje se zdravlje ponovo pogoršalo tako da sam od 1. lipnja 2005. razriješen službe župnika u Sv. Vidu te sam od tada, do 17. rujna o. g. živio sam u Sv. Vidu i tu pastoralno djelova

na. Tamo sam bio na službi šest godina, a potom sam prešao u Kras, gdje sam bio župnik sedam godina, dakle do 2000. godine.

Vlč. Petar KOSIĆ: Hvala za lijepu mi upućenu riječ, hvala za pruženu ruku pomoćnicu, hvala za materijalnu i duhovnu potporu, hvala na pastoralnoj suradnji za boljšak ove župe...

još pastoralno pomagati župi Punat. Tamo sam bio na službi šest godina, a potom sam prešao u Kras, gdje sam bio župnik sedam godina, dakle do 2000. godine.

Nakon Krasa ponovno sam došao u Sv. Vid, ali ovo ga puta za župnika. Dakle, ovo

koliko sam mogao. Sada sam nastanjen u roditeljskoj kući u Vrhu. Dakako, i u Vrhu (mojoj rodnoj župi), koliko mi bude zdravlje dopuštalo, pastoralno ću pomagati župniku. Osim toga, i dalje ću voditi upravu našeg Biskupijskog Caritasa.

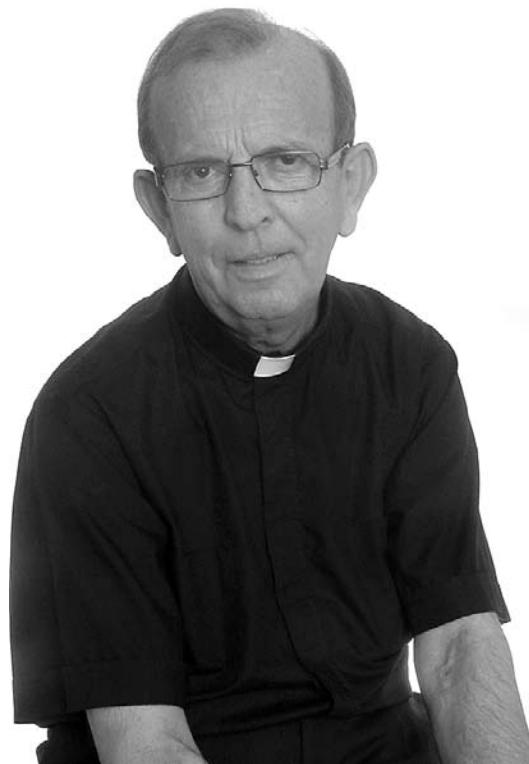
Župa je sređena

Koliko ste imali pomoći u radu župljana?

⊗ Već sam spomenuo da za mojega kratkog župnikovanja u župi nije bilo nekih posebnih aktivnosti pa onda ne bih mogao govoriti o nekoj pomoći meni kao župniku od župljana. Razlog tome je u sređenosti župe. No, držim da kad bude župnik krenuo u neku materijalnu odnosno pastoralnu akciju, naći će se zasigurno onih koji će mu rado pomoći savjetom pa i na druge načine.

Koliko su bila aktivna crkvena vijeća? Možete li pojedinačno navesti najaktivnije članove?

⊗ Gotovo deset godina u župi Sv. Vid postoje dva vijeća: Župno pastoralno vijeće i Župno ekonomsko vijeće. Prvo vijeće ima zadatak pomagati župniku u pastoralnom radu, a to konkretno znači u prvom redu aktivno i uvjerljivo svjedočiti za Krista u župnoj zajednici, organizirati župnu liturgiju, socijalni i karitativni rad, obiteljski apostolat, rad s mlađima, katehizacija mlađih i odraslih vjernika, zatim stvarati pastoralne kontakte s vjernicima i nevjernicima ... A drugo vijeće, Župno ekonomsko ima zadatak pomagati župniku u pripremi redovitoga i izvanrednoga župnog predračuna, pregledavati i odobravati blagajničke knjige i dokumentacije na kraju svakog pothvata, davati mišljenja o izvan-

rednim pothvatima župe. Ovo Vijeće ima samo savjetodavni, a ne odlučujući glas. U njemu se uvijek treba očitovati odgovorna suradnja vjernika u ekonomskom upravljanju župom.

Iz vlastitog iskustva mogu kazati da u župi Sv. Vid oba Vijeća djeluju minijaturno jer takva je i župa. Sigurno ona bi trebala biti još aktivnija, ali na tome će trebati poraditi još više svećenici i vjernici budući da je to za sve nas svećenike i vjernike jedna novina u upravljanju župom, što je u vezi s dokumentima Drugoga vatikanskog koncila.

Osjećam da je trebalo više učiniti

Što ste htjeli učiniti, a niste uspjeli, prije svega u graditeljskim zahvatima župne crkve ili ostalih sakralnih građevina?

Spomenuo sam da je ova župa prilično sređena. U prvom redu pod tim sam mislio da su svi njezini objekti uglav-

Caritas Biskupije Krk će i nadalje biti otvoren potrebama koje se javljaju na području naše Biskupije, i u suradnji s općinama, gradovima i Centrima za socijalnu skrb djelotvorno pomagati onima koji su u potrebi.

nom obnovljeni, osim župnog stana. Dakle, nisam video da bi na tom području trebalo trošiti energiju. Ali zato sam kanio nešto više učiniti na duhovnom planu, tako npr: redovitije katehizirati djecu i pripremati ih za službu čitača, okupljati mlađe, organizirati u župi duhovne obnove, posjećivati bolesne i s njima razgovarati dijeleći im sv. sakramente... Sada kada imam priliku gledati unatrag, i vidjeti što je na tom području učinjeno, moram priznati da nisam zadovoljan, jer osjećam da je trebalo još i više učiniti. Ali, valjda se nije moglo više. Nadam se će na tom planu moji nasljednici više učiniti.

I ovu ču župu nositi u svom srcu, a zasigurno veselit će me kada budem čuo da njezini mještani napreduju u međusobnoj ljubavi, uvažavanju, slozi i praštanju; da se zauzimaju za Crkvu i selo, za sve ono što je dobro i Bogu draga. Želim da i nadalje surađuju s novim župnikom te vođeni Božjim Duhom zajedno rastu u dobri.

Programi biskupijskog Caritasa

Koliko Vam je rad u Caritasu „oduzimao“ vrijeme pa ste morali izbivati iz župe? Kako ocjenjujete rad Caritasa u Krku?

U upravi našeg Biskupijskog Caritasa angažiran sam od početka 1993. godine sve do danas. Mislim da župe zbog toga nisu "trpeže", ali sam zato ja često puta bio izložen nemalim naporima. U to vrijeme bilo je teško raditi u Caritasu jer je tada još trajao rat u nekim dijelovima naše domovine i Bosni. Trebalo je organizirati prihvat humanitarne pomoći i dijeliti je diljem naše Biskupije potrebnima. Uz to je trebalo formirati po župama odbore

▲ pomoći starijim i bolesnim osobama u higijenskim potrepštinama, nabaviti lijekova i invalidskih pomagala

Vjernik treba pokazati ljubav na djelu

U svemu ovome Caritas Biskupije Krk usko surađuje s Caritasima župa s područja Biskupije, s obzirom na to da su oni najbolje upoznati sa situacijom na terenu, i od njih se redovito traži preporuka i mišljenje o svakoj odobrenoj pomoći.

Caritas Biskupije Krk surađuje i s nacionalnim Hrvatskim Caritasom te se uključuje u akcije u slučajevima prirodnih katastrofa, kao što su poplave, potresi i ratovi u bilo kojem kraju svijeta.

Osim nabrojenih programa koji se redovito odvijaju tijekom godine, Biskupijski se Caritas uključuje i u rješavanje ostalih potreba, te je npr. u prizemlju Caritasove kuće u Krku ustupljen prostor za dnevni boravak osoba s posebnim potrebama, koje tamо borave tijekom dana uz stručno vodstvo.

Isto tako u Caritasovoj je kući dan na raspolaganje prostor Klubu liječenih ovisnika "Gromače" Krk radi održavanja redovitih radno-terapijskih sastanaka članova Kluba. Oba ova projekta, Caritas Biskupije Krk prati i financijski pomaže u njihovim potrebama u skladu sa svojim mogućnostima.

Pred tri godine u Martinšćici na otoku Cresu uređena je sredstvima dobrotvora iz inozemstva i otvorena bivša župna kuća namijenjena boravku brojnijih i siromašnih obite-

lji iz unutrašnjosti Hrvatske, kako bi tijekom ljetnih mjeseci mogli s djecom provesti dio godišnjeg odmora na moru. Suradnja se do sada odvija s Caritasom Biskupije Đakovo i pokazala se vrlo uspješnom i korisnom.

Caritas Biskupije Krk će i nadalje biti otvoren potrebama koje se javljaju na području naše Biskupije, i u suradnji s općinama, gradovima i Centrima za socijalnu skrb djelotvorno pomagati onima koji su u potrebi.

Ocenjivati njegov rad u neku je ruku teško. Mislim da se do sada puno učinilo za potrebne i da će se to isto činiti i nadalje. Uostalom, činiti dobro bližnjemu u potrebi i putem organiziranog Caritasa spada u temeljne zadatke svakog vjernika. Ne može se netko nazivati vjernikom, a ne pokazati ljubav na djelu.

Hvala za lijepu mi upućenu riječ

Želite li još nešto reći na odlasku iz ove župe?

○ Ovom prigodom, u prvom redu osjećam da trebam zahvaliti Bogu što sam mogao biti ovdje i tu pastoralno djelovati; zatim zahvaljujem svima koji su mi na bilo koji način bili od pomoći – živima, kao i tolikima koji su već prešli prag ovoga života i nalaze se u vječnosti. Hvala za lijepu mi upućenu riječ, hvala za pruženu ruku pomoćnicu, hvala za materijalnu i duhovnu potporu, hvala na pastoralnoj suradnji za boljatok ove župe.

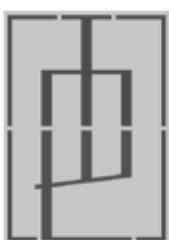
I ovu ču župu nositi u svom srcu, a zasigurno veselit će me kada budem čuo da njezini mještani napreduju u međusobnoj ljubavi, uvažavanju, slozi i praštanju; da se zauzimaju za Crkvu i selo, za sve ono što je dobro i Bogu draga. Želim da i nadalje surađuju s novim župnikom te vođeni Božjim Duhom zajedno rastu u dobru.

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
INSTITUT ZA POVIJEST UMJETNOSTI
KATOLIČKI BOGOSLOVNI FAKULTET SVEUČILIŠTA
U ZAGREBU
STAROSLAVENTSKI INSTITUT

i

OPĆINA MALINSKA-DUBAŠNICA

“Az grišni diak Branko pridivkom Fučić”

Međunarodni znanstveni skup o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.)

otok Krk, Dubašnica - Malinska, 30. i 31. siječnja te 1. veljače 2009.

duće godine u Malinskoj, točno na desetu godišnjicu smrti Branka Fučića, u razdoblju 30. i 31. siječnja te 1. veljače, održat će se "Međunarodni znanstveni skup o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.)". Skup nosi simbolički naslov „Az grišni diak Branko pridivkom Fučić”, a organizacijski iza njega stoje Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti u Zagrebu, Institut za povijest umjetnosti u Zagrebu, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Staroslavenski institut u Zagrebu i, dakako, Općina Malinska-Dubašnica kao pokrovitelj skupa. Cilj je ovoga okupljanja – budući da slične manifestacije ovog opsega i znanstvenog karaktera do sada nije bilo – želja da se prikaže životni put i valorizira znanstveno djelo Branka Fučića, uglednoga hrvatskog povjesničara umjetnosti i kulture, stručnjaka za srednjovjekovno zidno slikarstvo i za hrvatski glagolizam.

Znanstveni odbor skupa čine eminentni znanstvenici i kulturni djelatnici Anđelko Badurina, Josip Bratulić, Igor Fisković, Tonko Maroević, Milan Mihaljević, Anica Nazor, Milan Pelc, Slavko Slišković i Franjo Šanjek, a u Organizacionom odboru su Bernard Cvelić, Perica Dujmović i Tomislav Galović. Poziv za sudjelovanje i obrazac za prijavu izlaganja odaslan su na brojne adrese u Hrvatskoj i inozemstvu.

Tomislav GALOVIĆ,
predsjednik Organizacionog odbora

Perica Dujmović –
dobitnik književne
nagrade za mlade
pjesnike "Zdravko
Pucak"

Ovogodišnji je dobitnik *Hrvatske književne nagrade Grada Karlovca "Zdravko Pucak"* naš sumještanin, ali godinama već i Zagrebačanin, Perica Dujmović iz Porta. Uz bavljenje pjesničkim i znanstvenim radom, apsolvirao je studij povijesti umjetnosti te latinskoga jezika na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Nagradu koju je primio ustanovilo je 1995. godine Gradskog vijeća Karlovca s ciljem poticanja pjesničkog izričaja među mladima, a kao znak sjećanja na nadarenog, a tragično preminuloga pjesnika Zdravka Pucaka (1955 – 1980), rodom iz Karlovca.

Perica Dujmović je, nakon provedenog natječaja, te odlukom Prosudbenog povjerenstva u sastavu Gojko Sušac, Neda Omrčen i Draženka Polović, nagradu zasluzio zbirkom pjesama vrlo simboličkoga naslova: *Na dnu šalice moje kave nema mjesta pesimizmu*. Zbirku bi trebao objaviti karlovački ogranač Matice hrvatske koji, u suradnji s Gradskim poglavarnstvom, stoji iza ove nagrade. Dujmoviću je plaketu i diplomu uručio zamjenik gradonačelnika Grada Karlovca Josip Zaborski u Knjižnici za mlade u Karlovcu.

T. G.

Perica Dujmović (prvi s desna) nakon dodjele nagrade

Početak nove školske godine

256 učenika u 15 razrednih odjela

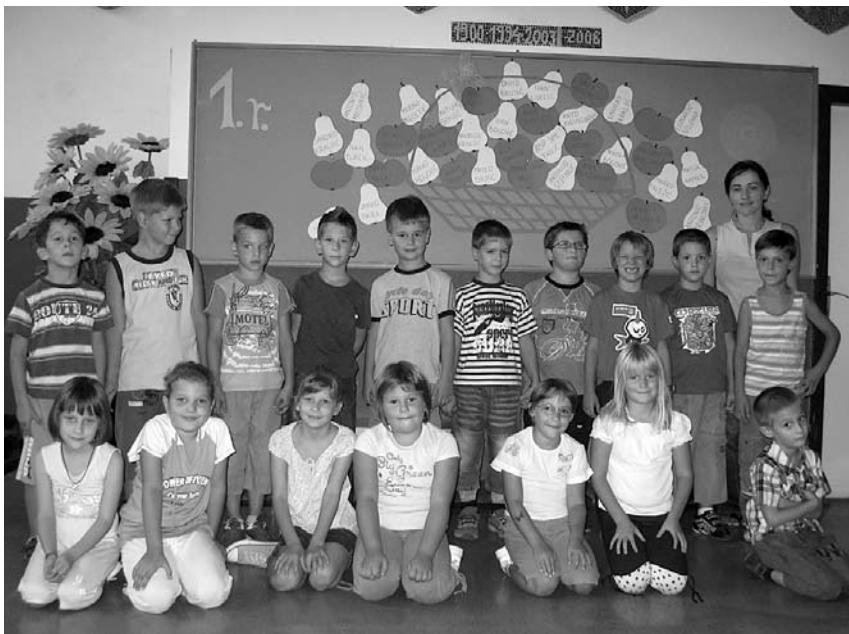
Svaki novi susret s đacima u rujnu veseli. Zreliji su, izrasliji za još jednu školsku godinu u svojoj školi. Dočekali smo ih spremni, iako je bilo dodatnih i ne baš jednostavnih priprema. Početne poteškoće u distribuciji udžbenika, učitelji PŠ „Dubašnica“ uspješno su odradili i svakog je učenika dočekala njegova vrećica s knjigama.

Nastavnu smo godinu započeli sv. misom, 1. rujna, točno u 8 sati. Bila je to prigoda da se, uz duhovnu pripremu oprostimo i od vlc. Ivice Katunara, koji odlazi na novu dužnost. Voditelj Dragan Cindrić uručio mu je, uz riječi zahvale, naš mali darak, vrijednu knjigu Ivana Pavačića *Lusmarine moj zeleni* u ime svih učenika i zaposlenika.

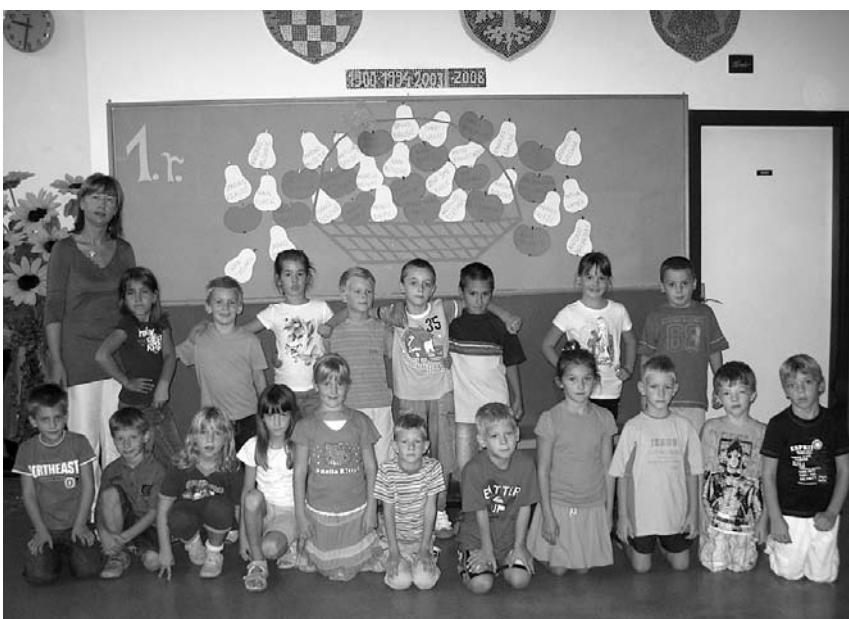
Osnovni je podatak – 256 učenika u 15 razrednih odjela. Nastava je organizirana kao i prethodnih godina u jutarnjoj smjeni i međusmjeni u kojoj se izmjenjuju dva odjeljenja. Satovima izborne nastave prilagođen je raspored vozog reda Autotransa, što smatramo velikom pogodnošću i bogatstvom za izborne aktivnosti đaka. Tako ne moraju prezaposleni roditelji brinuti o prijevozu svoje djece. Učenici naše škole mogu odabrati brojne sportske aktivnosti. Uz vrlo dobro odraćenu Ljetnu školu šaha, sad će moći odabrati nogomet, odbojku, kickboxing, košarku.

Tu je još Glazbena škola Mirković, učenje sopila i folklora, modernog plesa...

M. Ž.

Učenici 1a razreda s učiteljicom Anitom Čemeljić-Karabaić
Anto Avgustinović, Antonio Barjaktarić, Ana Blažanović, Ivan Bogović, Marko Bogović, Nikola Bogović, Ivan Cvjetić, Katarina Gall Lukačić, Matija Hamer, Maria Elena Hržić, Iva Juranić, Maria Kraljić, Elena Lukić, Marino Milčetić, Antonio Štefanić, Ivan Volarić, Šime Josip Zrilić.

Učenici 1b razreda s učiteljicom Đanom Krnčević
Matija Brnjić, David Brusić, Mateo Drpić, Marko Faležić, Janko Iskra, Andrija Kraljić, Emanuel Kraljić, Sandro Kraljić, Ana Milčetić, Ivana Milčetić, Antonio Milohnić, Sara Orešković, Magdalena Špicijarić, Dora Šabalja, Leonardo Šplehar, Ivan Turčić, Ela Znaor.

U očekivanju dvorane

Ono što nam je sad najvažnije u Školi Dubašnica, uz normalno i dobro funkcioniranje nastave u svim dijelovima, je dovršenje naše sportske dvorane.

Njezino smo otvorenje podigli na razinu školskog projekta te se marljivo pripremamo za to. Štošta će s dvoranom biti drukčije, unutarnji će se prostor obogatiti za još jednu specijaliziranu učionicu, sobu za prijem roditelja, a o sportskim sadržajima i kulturnim da i ne govorimo. Tome pridodajemo i bolju pripremu toplog obroka u budućoj kuhinji. Naša je Škola

i sad poznata po velikom broju učenika za koje se priprema školska maredna.

No, žao nam je da čemo ovo polugodište biti bez našeg voditelja, učitelja Dragana Cindrića. Želimo mu smireno liječenje i povratak poslije zimskih praznika. Mi svi, učitelji, vjero- učitelji, učenici i tehničko osoblje znamo svoja zaduženja i sve poslove obavljamo savjesno i profesionalno. Neka nam naša Škola bude radost i na ponos našoj Općini i mjestu.

M. Ž.

Galerija sv. Nikole

Uspješna likovna sezona

Jedna od najljepših galerija na našoj obali je ova naša, sv. Nikole, u središtu Malinske. Zasigurno je i to razlog što je u ljetnim mjesecima puna posjetitelja. Drugi je razlog bogat (nadamo se i uspješan!) likovni program kojim smo željeli zadovoljiti svačiji ukus. Doista, različiti su likovni afiniteti došli na svoje.

Službena likovna sezona započela je 15. lipnja i trajala je do 15. rujna. Taj sezonski dio rada naše Galerije, prati HDL – u, a bio je potpomognut skromnim sredstvima naše Županije. Izmjenjivali su se slikarski i kiparski programi. Za tu smo svrhu nabavili deset izložbenih postamenata. Na njima su bile Skomeršćeve galije i bracere, u lipnju. Zanimljiva je bila izložba oca i sina, Zlatka i Siniše Čulara. Nađena je međusobna harmoničnost u skulpturama i apstraktnom slikarstvu. Mnoge smo slikare prvi put otkrili krčkoj publici. Tu s ponosom ističemo malu retrospektivu Antona Hallera, jednog od najvećih slikara riječkog kraja. Možda je najviše posjetitelja bilo na izložbi Dalibora Rubida, već otprije poznatog našim ljudima. Njegov je opus vidjelo više od dvije tisuće posjetitelja.

Za iduću sezonu likovni je program već napravljen. Evo imena naših umjetnika Franjo Horvat, Iva Valentić, Boris Šimunić (kipar), Vladimir Meglić, Dominique Jurić i izložba sezone – ona naše velike slikarice Mirjane Zirdum.

S otvorenja izložbe Zlatka i Siniše Čulara

Galerija je i dalje prisutna na natječajima Ministarstva i Županije (vrlo je teško dobiti više novca), a razmišljamo i o sponsorstvu svake izložbe pojedinačno. Vjerujemo da zainteresiranih pokrovitelja ima u našoj Dubašnici.

M. Ž.

Josef Steidle vjeran Portu 41 godinu

Josef Steidle, iz njemačkog grada Donauwörth, od 1967. godine posjećuje Porat. Ovaj šezdeset sedmogodišnjak se nakon dvije godine opredijelio za pansion Mata Šegulje i ostao mu je vjeran do današnjeg dana. zajedno sa suprugom Irmgard u Porat dolazi tri puta godišnje po 15 dana.

Irmgard i Josef Steidle tradicionalno odsjedaju u pansionu Mata Šegulje

Gospodin Josef je zavolio Porat i njegove stanovnike te je ovdje stekao brojne prijatelje. Kaže kako mu je Porat drugi dom, a najviše ga vesele vožnje svojim gliserom.

Kao i svaki mještanin, tako i on ima pohvale i primjedbe na određene promjene koje su se zbivale tijekom četiri desetljeća dolaženja u Porat.

Smatra kako je pretjerana izgradnja apartmana nešto najlošije što se dogodilo ovom kraju. Želja mu je da Porat ostane miran kutak, gdje će i nadalje dolaziti i ostajati brojne obitelji koje će moći uživati u prekrasnom ambijentu, tišini i kvalitetnoj gastronomskoj ponudi.

Nadajmo se kako će uistinu tako i biti, a gospodinu Josefu i njegovoj supruzi želimo još puno lijepih trenutaka u „njihovom“ Portu.

Nediljko VUČETIĆ

Čestitke gđi Ute Geier iz Njemačke

Dana 28. kolovoza, na poziv bračnog para Geier iz Njemačke, u konobi Nino u Malinskoj prisustvovali smo rođendanskoj proslavi gđe Ute Geier. Bračni par Geier dugogodišnji su posjetitelji Hrvatske i Malinske, a zbog svog humanitarnog rada i organiziranja humanitarne pomoći tijekom Domovinskog rata čestitku i poklon u ime Vlade Republike Hrvatske i Ministarstva vanjskih poslova uručio je načelnik Anton Spicijarić.

B. C.

Načelnik Anton Spicijarić u društvu supružnika Geier

Susret bivših osnovnoškolaca

Usubotu, 22. lipnja u Malinskoj je održan susret bivših učenika Osnovne škole Dubašnica koji su 8. razred završili davne 1983. godine.

Susret je započeo u kapeli sv. Nikole svetom misom posvećenoj pokojnom kolegi Draganu Borjanu, a zatim su bivši učenici s radošću ponovno sjeli u školske klupe i uz lijepo riječi razrednika Dragana Cindrića i s razrednicom Jelicom Strilčić prisjećali se nezaboravnih školskih dana.

Susret se nastavio ugodnim druženjem, zajedničkom večerom i provodom do kasnih (ranih) sati kao što to i priliči još uvijek mladim ljudima!

J. Š.

Posjetio nas je crkveni zbor iz Murske Sobote

Potkraj ljeta, točnije 31. kolovoza, posjetio nas je zbor iz Murske Sobote, predvođen vlač. Marijanom Potočnikom. Naš je crkveni zbor Nedjeljko Karabač bio prije dvije godine kod njih u posjeti, te je ovim posjetom produbljeno prijateljstvo i međusobno druženje.

B. C.

Zajednički snimak crkvenih zborova iz Malinske i Murske Sobote

Večer klapske pjesme

Malinska je 23. kolovoza bila domaćinom 2. večeri klapske pjesme. Turističkoj zajednici općine Malinska su i ove godine veliku pomoć u organizaciji dali članovi klape Kaštadi iz Poljica. Susretu su se odazvale četiri muške klape: Rašketa iz Punta, Zvonimir iz Baške, Volta iz Brtonigle i Kaštadi iz Poljica, te ženska vokalna skupina Coronke iz Slovenije.

Klapska pjesma privukla je veliki broj posjetitelja, a prostor pored restorana Obala još se jednom pokazao kao prihvatljivo rješenje za postavljanje pozornice na kojoj bi se održavale brojne manifestacije tijekom godine.

Nediljko VUČETIĆ

Obnovljene školske uspomene

Dana 23. kolovoza, nakon deset godina, ponovno su se sastali nekadašnji učenici osmog razreda Osnovne škole Dubašnica koji su napustili školske klupe 1963. godine. Danas su to šezdesetogodišnjaci koji su ovom prigodom obnovili zajedničke uspomene, te proveli večer u lijepom druženju.

Susretu su prisustvovali Radmila Berton (Brnabić), Jasenka Bogović (Žic), Tonica Bogović (Faležić), Marija Brusić (Plišić), Petar Dujmović, Ivan Dvorničić, Anton Franolić, Berta Hržić (Linić), Franjo Hržić, Vjeko Justić, Radovan Justinić, Ivan Kraljić, Tonica Kraljić (Šop), Katica Ljutić (Giorgolo), Katica Matuč (Šakić), Jelica Milošević (Hesse), Ivanka Mužinić (Širola), Ljerka Prpić (Topić), Marica Sormilić (Mrakovčić), Marija Sormilić (Gobbo), Jelena Šabalja (Šamanić), Marija Šamanić (Đusik), Marija Šamanić (Kraljić), Božica Škrabonja (Ivić), Anica Taučar (Bogović), Dinko Tehomilić, Slavica Vasiljević (Bolonić), Mate Žgombić, Nada Žic (Milovićić).

Večer je protekla u ugodnom druženju

Sjetili smo se i naših prijatelja koji su preminuli Petra Milčetića, Perice Kraljića, Dušanke Jurić-Valković i Josipa Hržića. Na njihova počivališta položili smo cvijeće.

Na rastanku smo se dogovorili da se ovakav susret treba ponoviti za par godina.

Jelena ŠAMANIĆ

Težaci 'z Mihojic (14)

Mate Radić Katin

Piše Josip ŠAMANIĆ

Barba Mate je rojen oko devetstote, a umar je oko šesdesetoga leta. Katini, kako su ih u Sv. Vid zvali, bila je velika fameja. Barba Matov otac je bi tri puti oženjen i jimi je čuda dice. Svi su šli po svitu, doma je osta barba Mate i brat Pave. Barba Mate je ša navigat, a brat Pave je ša za fratra; Pave je bi nan dobro poznat fratar Padre Ignacije Radić. Padre Ignacije je dosta pisa. Napisa je i nikolike knjige, a kad bi pisa za crkvene novine nikad se ni potpišiva zi svojin jimenon, nego vavik bi se bi potpiševa *Sopčev sin*, aš mu je otac bi sopac.

Bi je mornar

Barba Mate je naviga na španjolski brodi pak je dobro govoriti španjolski, ma je jedno malo vrimena naviga i na njemački brodi pak je nauči nič malo i njemački. Kada bi bila na nediju finila maša, muži bi se spravili u kolo sprid crikve i počeli bi veliki deškorši. Jednu nediju su raspravljalici je kamo bi po svitu. Najviše ih je bilo ki su rekli: "Ja san bi u Novijorku", a barba Mate bi bi zadnji reka: „Ja san bi u Španju i u Njemačku“.

Jedno vrime je barba Mate naviga, a onda se je skrca i priša doma. Ma kad je priša doma naša je praznu kuću, aš su mu otac i mat bili umrli. Barba Mate je zašpara malo šoldi od navigacije i s timi šoldi je kupi blago. Malo zatij je kupi i ovce i poče je živit po težački. Barba Mate bi se bi jako priko šete mane nadela pak je samo čeka da pride nedija pa da malo počine. Ša bi bi na mašu, pode maše bi čagod parića za obed, a onda bi ša malo u kumpaniju. U Sv. Vid su bile tri oštarije, pak bi se naša zi svoju kumpniju; voli je igrat bale i harte.

Ša je nać divojku

Jednu je nediju barba Mate celo zapodne igra na harte. Jedno doba je kala harde na stol i sta se je. Svi su ga gjedali i pitali: „Ma ča je ovo sada Mate?“. On se je nasmija i reka: „Ča me gjedate, ren u Gabonjin na sedo, ako re još ki s manu neka se stane.“ Dije su se stali još dva mladića i rekli:

S lijeva na desno fra Teofil Radić, Josip Kirinčić, Ladislav Lesica, vlč. Ignacije Radić, Mate Radić Katin, župnik Ivan Kirinčić

„Mi remo Mate s tobu.“

Hodeć po putu za na Gabonjin barba Mate je reka: „Ja ren na sedo u Pera Drpića, a vi hote kamo ste naumili.“

Tri Mihojci i tri Gabonjarke

Ša je barba Mate kamo je i reka, na sedo u Pera Drpića. Priša je na voltu sprid kuće, vrata otvorene i mat od divojak pomita kuću. Bila je sama. Kad je vidila barba Mata, kako se je zdrhnula i rekla: „Ma gospoje pomozi, ma ki ste vi i čo van je potriba da rete evako kosno?“ A barba Mate je reka: „Ja san Mate Radić zi Svetoga

Vida, san priša vašoj hćeri na sedo.“ Teta Kate se je iznenadila pa ga pita: „A koj ste prišo, aš iman tri hćeri i sve su va postiju.“ Barba Mate je priša od kumpanije i malo je popi pa se ni moga domislit kako se divojka zove. Malo je misli, misli, i reka: „San priša onoj sridnjoj, zovite onu sridnju“, a teta Kate je rekla: „A tako, Anticu ču stat.“

Barba Mate je tu noć zaprosi divojku, a do malo vrimena su se i oženili. Ma isto tako se je dogodilo i zi njegovi kumpanji i oni su ta večer oba dogovorili ženidbu. Tako su tri Mihojci pejali u Sv. Vid tri Gabonjarke. Barba Mata su vavik

jadili: „Koj si Mate bi na sedo, ča onoj sridnjoj.“

Vrime u ko su živili težaci z Mihojic bilo je mučno i puno mizerije, ma vrime puno poštenja. Govorili su: „Beseda mora bit na prvo mesto, čovika se veže za besedu, a vola za rogi.“

Kada su hodili u kampanju, vrata od kuće su zatvarali, a kjuč obisili kraj vrat na čaval. Po celi dan ih ni bilo doma, ma nisu imili strah da će in niki poći u kuću. To su bila nika vrimena drugačja nego vrimena u ke mi živimo.

Regata Kup Dubašnice

Zdenko Cerović – najbolje plasirani Malinskar

Četvrtu godinu Jadriličarski klub Malinska i njezini članovi uspijevaju mještanima i turistima dočarati draži i vještine jedrenja. Sekcija krstaša organizirala je u proteklo ljetnoj sezoni dvije regate: regatu *Prijatelji Malinske* 7. lipnja u akvatoriju Malinske, i regatu *Kup Dubašnice* 23. i 24. kolovoza.

Na ovoj drugoj regati sudjelovalo je rekordnih 38 krstaša, a brodovi su bili podijeljeni u sedam grupa. Najviše uspjeha i ove je godine imao kormilar Berislav Vranić s posadom, na jedrilici „Damaco“. Osim u grupi I, oni su bili i ukupni pobjednici regate. Od malinskarskih natjecatelja najbolji je bio Zdenko Cerović koji je jedini osvojio prvo mjesto u grupi.

Rezultati:

GRUPA I

1. „Damaco“, Berislav Vranić, JK Galeb - Kostrena
2. DSK“, Christian Tominić, Opatija
3. „Project M.C.“, Miran Cofek, Flumen - Rijeka

GRUPA 4

- I. „Ivan“, Zdenko Cerović, JK Malinska

GRUPA 5

1. „Ostro“, Darko Jakovčić, Ostro
2. „First Lady“, Lujo Olivari, JK Malinska

GRUPA 6

1. „Ufo Reloaded“, Tonči Skomeršić, JK Plav – Krk
3. „Gama“, Gino Pastorčić, JK Malinska
5. „Curica“, Ivica Rošić, JK Malinska

GRUPA 7

1. „Navis“, Vanja Fike, Selce
2. „Malinska“, Nikola Jurić, JK Malinska
8. „Rene“, Ivan Jeličić, JK Malinska
9. „Liza“, Božidar Karabaić, JK Malinska
10. „Ofir“, Gorazd Podlogar, JK Malinska

GRUPA 8

- I. „Dumboka“, Robert Mikac, Kraljevica
5. „Furia“, Marijan Polanec, JK Malinska

GRUPA 9

1. „Matalupe“, Maximilian Peroško, JK Neverin
2. „Plav“, Boris Majcen, JK Malinska
3. „MK 720“, Zdenko Purić, JK Malinska
4. „Furlanka“, Zdravko Furlan, JK Malinska

Regata je bodovana i za Kup Hrvatskog primorja.

U sklopu regate organiziran je nastup limene glazbe Spinčići iz Kastva, zatim grupe Neptun iz Vrbnika te susret klapa.

Nediljko VUČETIĆ

Natjecatelji Kupa Dubašnice svojom atraktivnošću privukli su pozornost turista i domaćih ljubitelja ovog sporta

Od 5. srpnja do 19. rujna 2008. godine

Vjenčani, umrli i rođeni

VJENČANI U MALINSKOJ

Ivana Hržić i Mario Mihaljević
Iva Jurasić i Ervin Lončarić
Marija Lagundžija i Dean Vignjević

UMRLI NA PODRUČJU OPĆINE MALINSKA – DUBAŠNICA I POKOPANI NA GROBLJIMA U OPĆINI MALINSKA – DUBAŠNICA

Esad Bajramović (57) – Rijeka – Gostivar, R. Makedonija
Dragica Hološi (75) – Rijeka – Malinska
Anton Žic (80) – Rijeka – Malinska
Anton Udina (95) – Malinska – Krk *
Magdalena Golec (79) – Malinska – Zagreb *
Zorka Županović (77) – Malinska – Rijeka
Anton Hržić (80) – SAD – Malinska
Marija Šegota (93) – Malinska – Gabonjin *
Domin Pindrić (71) – Malinska
Elizabeta Bogović (95) – Vantačići
Mare Rušin (95) – Malinska – Brzac *
Branka Srdoč (94) – Malinska – Krasica *
Đorđe Zorić (74) – Malinska – Rijeka *
Anica Škorić (71) – Malinska
Marija Rožić (82) – Malinska – Senj *
Emilio Buneta (37) – Malinska – Rijeka *
Marija Renka (65) – Malinska – Omišalj *
Kate Galantić (88) – Sveti Vid-Miholjice
Danica Turčić (75) – Malinska

* Preminuli u Domu za stare i nemoćne u Malinskoj – pokopani izvan Općine Malinska-Dubašnica

ROĐENI (U RIJECI) UPISANI U MATIČNIM KNJIGAMA

Pavle Žužić, sin Ivane i Stjepana iz Bogovića
Ante Mišetić, sin Sanje i Tomislava iz Malinske
Sofija Samardžić, kći Ivane i Krunoslava iz Bogovića
Valentina Lamešić, kći Nataše i Slobodana iz Malinske
Matej Bošković, sin Nikoline i Domagoja-Alana iz Malinske

Podaci su prema evidencijama Matičnog ureda Malinska, župnog ureda i grobnih evidencija.

Iduće godine – Malinska domaćin Europskog prvenstva u gađanju samostrelom

Uvrijeme trajanja Svjetskog prvenstva u gađanju samostrelom FIELD od 7. do 12. srpnja u Švicarskoj, održana je sjednica Skupštine međunarodne samostreličarske federacije (IAU). Na njoj se, među ostalim, raspravljalo o nadolazećim natjecanjima koja su pod okriljem IAU. Jedno od njih je Europsko prvenstvo u gađanju samostrelom FIELD 18 m, koje će se održati u Malinskoj od 24. do 29. ožujka 2009. godine.

Na sjednici je sudjelovala delegacija iz Malinske, Josip Ćuk u funkciji direktora i Nediljko Vučetić kao potpredsjednik Kluba. Njihova je uloga bila predstaviti nadolazeće Europsko prvenstvo u Malinskoj. Predstavljanje je trajalo nešto više od 20 minuta, i sastojalo se od petominutnog filma o Malinskoj, malinskarskom turizmu, ŠSK Dubu, te o pripremama za prvenstvo. U nastavku su dane informacije o izgradnji dvorane, te o mogućno-

stima smještaja i aktivnostima koje očekuju reprezentacije. Cjelokupno predstavljanje bilo je na engleskom jeziku, a pratilo je 50 osoba iz 23 države.

Prema reakcijama i pljesku nakon održanog predstavljanja, te povratnih informacija tijekom mjeseca kolovoza, valja očekivati kako će nadolazeće Europsko prvenstvo u Malinskoj biti najbrojnije do sada. Na nama je da se u organizacijskom i domaćinskom smislu dokažemo, pogotovo iz razloga što se takva prvenstva ne događaju na Krku „svaki dan“. Dapače, ovo je tek drugo Europsko prvenstvo. Prvo je bilo 1978. godine kada je u Krku održano Europsko jedriličarsko prvenstvo.

N. VUČETIĆ

Logotip predstojećega Europskog prvenstva u Malinskoj

14. Svjetsko prvenstvo u gađanju samostrelom FIELD

Krstinić, Pavletić i Dorčić na Svjetskom prvenstvu

UŠvicarskoj je od 7. do 12. srpnja održano 14. Svjetsko prvenstvo u gađanju sa- mostrelom FIELD. Na njemu su, kao članovi reprezentacije Hrvatske, nastupili i članovi Športskoga streljačkog kluba Dub iz Malinske Andrej Krstinić, Adriano Pavletić i Emanuel Dorčić.

Nakon održanog Kupa Švicarske, koji je bio uvertira u Svjetsko prvenstvo, uslijedile su borbe u momčadskom dijelu. Izvrsne rezultate ostvarili su reprezentativci Hrvatske u svim kategorijama, a veliki doprinos dali su strijelci iz Malinske.

Andrej je u seniorskoj kategoriji, zajedno s Domagojem Pereglinom i Zoranom Špolerom osvojio srebrno odličje.

Juniorska i kadetska momčad bile su također druge. Adriano je u juniorskoj nastupio s Valentinom Pereglin i

Majom Bosanac, dok su Emanuelu u kadetskoj momčadi društvo radili Marijan Kajfeš i Ivana Fićković.

Važno je spomenuti i žensku momčad koja je osvojila zlato, te time upotpunila kolekciju momčadskih medalja

na ovom prvenstvu. Svjetske prvakinje postale su Branka Pereglin, Sanja Komar i Nikolina Krivanek.

Nakon momčadskih nastupa, uslijedile su dvodnevne borbe za pojedinačne medalje. Od Malinskara, najviše je

uspjeha imao Emanuel Dorčić koji je u kadetskoj konkurenciji osvojio 6. mjesto. Medalje su se dijelile i zasebno za svaku distancu, a Emanuel je pokazao da je vrlo perspektivan osvojivši tri odličja, i to na 35 i 65 metara srebro, te na 50 metara broncu.

Preostala naša dva predstavnika imala su nešto manje mirnoće prilikom gađanja. Andrej je kod seniora završio na 10, dok je Adriano u juniorskoj konkurenciji zauzeo 9. mjesto. Njihovi pojedinačni rezultati ne zaostaju previše za osvajačima medalja; radi se o nekoliko krugova koji su ovom prilikom otišli na stranu protivnika.

Možemo reći kako su naši strijelci ponovno ostvarili vrhunske rezultate te su još jednom bili dostojni ambasadori Malinske u svijetu.

Nediljko VUČETIĆ

Hrvatska reprezentacija u gađanju samostrelom FIELD

Trofej Čavlena 2008.

Dobar ulov uz prijateljsko druženje

Usubotu, 30. kolovoza na Glavotoku je održano sportsko ribolovno natjecanje u udičarenju Trofej Čavlena 2008. Na stupili su juniori i seniori sportsko ribolovnih udruga Lastavica Malinska, Čavlena Poljica i Poteljan Brzac.

Seniori su lovili iz čamaca u akvatoriju Glavotok – Manganel, juniori s obale.

Natjecanje je održano po lijepom vremenu, a i ulov ribe je bio dobar. Domaćin i organizator ovogodišnjeg natjecanja – Poteljan, pobrinuo se da sve bude u najboljem redu, pa su članovi prijateljskih udruga natjecanje završili zajedničkim druženjem.

Sponzor natjecanja bila je Vecla d.o.o. iz Krka.

Rezultati:

Juniori pojedinačno:

1. Nikola Kraljić (Lastavica, Malinska), 785 gr.
2. Franko Hržić (Lastavica, Malinska), 760 gr.
3. Daniel Variola (Lastavica, Malinska), 595 gr.

Juniori momčadski:

1. Lastavica I. (Nikola Kraljić i Anton Bogdanić)
2. Lastavica II. (Daniel Variola i Franko Hržić)
3. Poteljan I. (Ana Polonijo i Kristina Marinković)

Seniori pojedinačno:

1. Mate Zec (Poteljan, Brzac) 1590 gr.
2. Ivan Šamanić (Lastavica, Malinska) 1555 gr.
3. Branko Marjanović (Čavlena, Poljica) 1105 gr.

Seniori momčadski:

1. Matea Šamanić i Ivan Šamanić (Lastavica, Malinska)
2. Drago Zovko i Silvestar Pungaršek (Lastavica, Malinska)
3. Branko Marjanović i Tomislav Prendivoj (Čavlena, Poljica)

M. R.

Sudionici natjecanja s osvojenim odličjima

Juniori Lastavice

Šahovski dvoboj nogometnih legendi

Četvrta godinu za redom održan je šahovski susret sa velikim drvenim figurama između proslavljenih nogometnih majstora, Željka Čajkovskog i Otte Barića.

Prije godinu dana, odmah nakon trećeg susreta, zakazan je novi koji je održan 10. kolovoza. Kako obojica, kao istinski sportaši, ne vole gubiti, pripremali su se za ovaj dvoboj više nego ikada do sada. Vrlo zanimljivu partiju pratilo je veliki broj posjetitelja. Nakon neizvjesne borbe, treću pobjedu upisao je Željko Čajkowski. Otto Barić je nakon čestitki zatražio revanš što je i prihvaćeno te će se peti susret održati početkom kolovoza 2009. godine.

Susret je organizirala TZO Malinska u suradnji sa Šahovskim klubom Goranca iz Ravne Gore.

N. V.

Kickboxing

Sedam medalja za šest mladih Malinskara

UCrikvenici je 6. rujna održan međunarodni turnir u semi i light contactu za juniore i kadete. To je „Kup Jadrana“ koji je bio značajno natjecanje prije punih 20 godina. Želeći obnoviti tradiciju, osim predstavnika 20 klubova iz Hrvatske, nastupili su još športaši iz Mađarske i Slovenije. Ukupno je bilo 143 natjecatelja. Među njima je bilo i njih 6 iz Malinske koji su osvojili 7 medalja. To su kadeti Brigita i Gabrijel Burazer, Demijan Bajor i Darko Jurasić te juniorke Iva Jurasić i Ana Znaor. Uspjeh nije ni ovaj put izostao. Ana je očekivano osvojila dva prva mesta. Bila je najbolja juniorka i u semi i u light contactu u kategoriji do 70 kilograma. Po dva druga mesta su osvojili Iva Jurasić i njezin brat Darko. Iva je bila u skupini juniorki do 65 kilograma i imala je iznimno težak zadatak. U obje finalne borbe protivnica joj je bila Andreja Ivas iz Vodica, višestruka svjetska i europska prvakinja u kickboxingu i ITF taekwondou. Andreja je očekivano dominirala, ali Iva joj je pružila zapažen otpor.

Darko Jurasić je nastupio među starijim kadetima do 47

kilograma. Također je osvojilo dvije srebrne medalje. Nakon pobjeda u kvalifikacijama izgubio je u finalu semi contacta od trećeplasiranog na posljednjem Svjetskom prvenstvu Thomasa Matića iz Makarske, a u light contactu je bolji od njega bio Dorijan Blažević iz Ivanić Grada.

Brigita Burazer je nova mlada nado ženskog kickboxingu iz Malinske. Iako je dvoje godine mlađa od natjecateljica u skupini mlađih kadetkinja ona je u kategoriji do 25 kilograma osvojila srebrnu medalju. Nakon što joj je domaća protivnica predala polufinalnu borbu od Brigitte je bila bolja starija i veća Petra Dokmanić iz Ivanić Grada.

U Crikvenici su još nastupili mlađi kadeti Gabrijel Burazer i Demijan Bajor do 37 kilograma, ali na žalost nisu uspjeli doći do medalje, tj. pobijedeni su u četvrtfinalu. Turnir u Crikvenici je značajan zbog toga što se odvija nakon ljetne stanke. Ljeti vježbaju samo oni mlađi borci koji se pripremaju za nastup na Svjetskom prvenstvu krajem rujna, a to znači da se svi početnici moraju na ovom turniru izboriti za meda-

Uspješni sudionici međunarodnog turnira u Crikvenici. S lijeva na desno Ana Znaor, Iva Jurasić, Darko Jurasić (stoje), Demijan Bajor, Brigita Burazer i Gabrijel Burazer (čuče).

lju protiv reprezentativaca iz Hrvatske i inozemstva koji su tempirali svoju športsku spremu za najveće svjetske dose-ge.

To je slučaj i s našom najboljom kickboksačicom Anom Znaor koja od 22. do 28. rujna

sudjeluje na Svjetskom junior-skom prvenstvu u Italiji (Napulj). To je njezin posljednji nastup među juniorkama, a već mjesec dana kasnije nastupa na Europskom prvenstvu za seniorke u Bugarskoj (Varna).

R. D.

Jedriličarski klub Malinska

Četiri uspješne godine jedrenja

Sekcija Optimisti - škola jedrenja Jedriličarskog kluba Malinska, također bilježi uspješnu sezonu. Četvrti puta uzastopno organizirana je škola jedrenja koja je i ove godine okupila djecu naše Općine. Školu jedrenja uspješno su završila sljedeća djeca: Luka Topić, Ena Topić, Lovro Bogović, Luka Šepović, Martina Milčetić, Ivana Milčetić, Ana Rogar, Francesco Lleshi, Alberto Lleshi, Demian Bajor, Kata-

rina Kraljić, Karlo Kršanac i Luka Novosel.

Natjecatelji juniori u klasi Optimist, zahvaljujući tehničkoj podršci Komunalnog poduzeća Dubašnica, sudjelovali su na 15 regata za klasu Optimist i ostvarili zapažene rezultate, posebno kada se uzme u obzir uvjete i kvalitetu plovila s kojima sudjeluju na regatama. Važno je spomenuti da je čelnštvo JK Malinska na-

bavilo jednu polovnu jedriliču klase Laser, pa se time otvaraju mogućnosti za daljnji razvoj jedrenja za one mlade jedriličare koji su prerasli klasu Optimist.

U četiri godine postojanja, JK Malinska opravdalo je postavljeni cilj, ali i istodobno daje i smjernice za daljnji pravac razvoja jedrenja, kao sporta i rekreacije stanovnika naše Općine.

Gita ROŠIĆ

Kickboxing

Zvonimir Gribl pobjednik US Opena na Floridi

Kickboksači iz Malinske i ovo su ljetno bili aktivni. Zvonimir Gribl je opet otpotovao u Ameriku i pokazao svima tko je godinama među najboljima na svijetu. Osvojio je prvo i treće mjesto na US Openu u Orlandu na Floridi održanom 4. i 5. srpnja. Gribl je bio najbolji u semi contactu u kategoriji boraca do 39 godina i do 90 kilograma, a onda se sastao s pobjednicima ostalih kategorija u tzv. skupini „elite“ i tamo osvojio broncu. Imao je 6 borbi, a do nezasluženog poraza u polufinalu skupine „elite“ svoje dodatašnje protivnike je uvjerljivo pobijedio s 2 - 3 boda razlike. US Open je najcjenjeniji i jedan od najvećih svjetskih kickboxing turnira. Ove godine je nastupilo oko 4.000 boraca, a borbe su se istovremeno odvijale na 40 borilišta! Griblu je ovo peti put da nastupa na US Openu. Prošle godine je osvojio dva prva mjesta, 1997. je bio četvrti, a 1998. i 2003. brončani. Pehar kojega je ove godine naš trostruki svjetski prvak u semi contactu donio iz Amerike visok je 160 centimetara.

Griblu predstoji uskoro Europsko prvenstvo za seniore u Varni. Zanimljivo je da on nikad nije uspio osvojiti titulu europskog prvaka iako je čak tri puta bio svjetski prvak (2001. u Mariboru, 2003. u Parizu i 2005. u Szegedu). Najблиže europskom naslovu je bio 1998. kad je u Ukrajini (Kijev) postao europski viceprvak, a brončani je bio 4 puta (1996. u Caorleu, 2000. u Jesolu, 2004. u Mariboru i 2006.

Zvonimir Gribl

u Lisabonu). Budući da je natjecanje u Crikvenici bilo predviđeno samo za juniore i kadete, Zvonko je morao potražiti drugo odredište za pripremu. Najprije je, nakon povratka iz SAD-a krajem srpnja, bio voditelj TopTen međunarodnog seminara u Austriji (Sitz pored Innsbruka) koji je okupio oko 140 boraca, a onda je 13. i 14. rujna nastupio u Belgiji na „Flanders international“ kupu. Tamo je u iznimno jakoj međunarodnoj konkurenciji osvojio 3 medalje. Bio je prvi u apsolutnoj skupini „Grand champion“, drugi u ekipnoj konkurenciji i treći u svojoj kategoriji do 84 kilograma. Laskavi naslov „Grand champion“ je najvrjedniji jer je u toj konkurenciji imao 40 najboljih svjetskih boraca iz različitih težinskih skupina. Zlatnu medalju je osvojio nakon 5 borbi pobijedivši čuvene svjetske majstore kao što su Lawoy iz SAD-a, Smith iz Velike Britanije, Gambos i Moradi iz Mađarske te Schmidt iz Njemačke. Poslije tog uspjeha motivacija je sutradan popustila pa je domaći borac Kurt Bert uz pomoć belgijskih sudaca odnio pobjedu protiv našeg prvaka u skupini do 84 kilograma.

R. D.

Predrag Znaor – „Zaslužni športski djelatnik otoka Krka“

Nakon što je čitavo ljetno angažiran kao međunarodni sudac za svjetske profesionalne naslove, Predrag Znaor je 14. kolovoza poveo odabrani hrvatski tim na susret kickboxing reprezentacija Italija - Hrvatska u Italiji (Solto Collina). Također je bio nadzornik međunarodnog turnira u Crikvenici. U međuvremenu je vodio sjednicu Upravnog

odbora Hrvatskog kickboxing saveza (HKBS) održanu u Malinskoj 21. kolovoza. Na sjednici je, među ostalim, odabran Poreč kao domaćin Europskog kickboxing prvenstva za juniore i kadete sljedeće godine. To Znaoru kao predsjedniku HKBS-a dodaje nove značajne obveze. Budući da on redovito radi u osnovnoj školi kao učitelj likovne kulture, a da

mu je šport hobi, ne čudi da je pored, brojnih priznanja za svoj rad, po drugi put u karijeri na tradicionalnoj svečanosti proglašenja najboljih športaša otoka Krka dobio plaketu kao „Zaslužni športski djelatnik za dugogodišnji iznimno doprinos na unaprjeđenju i promidžbi športa na otoku Krku“.

R. D.

MALINSKA U VREMENI PLOVU RAZGLEDNICA (14)

Uređuje Milan RADIĆ

Fotografija iz 1936. godine, koja je poslužila kao predložak za razglednicu, prikazuje dio malinskarske luke.

U luci je usidren drveni teretni jedrenjak (goleta) *Margherita*. Izgrađen 1886. godine u Malom Lošinju, bio je najveći jedrenjak kojem je nakon Prvoga svjetskog rata matična luka bila na Krku; ujedno je bio i najljepši. Spadao je u kategoriju jedrenjaka za veliku obalnu plovidbu, a služio je uglavnom za prijevoz ogrjevnog drva. Jedrenjak je bio dužine 28 metara, nosivosti 170 tona, imao je i ugrađen motor jakosti 60 KS, koji se koristio samo pri isplovljivanju i uplovljivanju.

Zanimljivo je spomenuti da je na provi jedrenjaka pisalo ime *Margherita*, a na krmi *Margerita*; mještani su ga, pak, zvali *Margarita*.

Današnji snimak toga dijela Malinske bilježi znatne promjene. Na obali prevladava umjesto starog hotela *Triglav*, današnja *Adria*. Pri gradnji novog hotela nije se vodilo računa o amfiteatralnosti terena, pa su mnoge novosagrađene kuće iza hotela izgubile pogled na more.

U luci više ne postoji mogućnost sidrenja većih brodova. Danas luku zauzimaju manje brodice, privezane za pasarele.

Malinskarska luka 1936. godine...

... i 2008. godine